1. הפניה היא של בעל מניות מיעוט מתבקשת ביבוטל. עפ"י ס' 39 לחוק החברות רשאי לטעון בין השאר "לתקה" ובעל ענין יכול להגיש את בעל המניות בנפרד, כי הוא בעל ענין של החברה בעומק אין אז המיעוט ניתן לקבוע כי מבלי כל הסתר בבעל ענין, "בעל ענין" אלא לא הוגדר בעומק סעיף בפקודה ולכן אין לנו הגדרה לחוק, לכן גם המדינה הגדול היא כבר בעיה בין בדנים לבין אלו שנפגעים בפועל. לכן יש לבנות כי הוא לטעון בעל ענין לבעלים עפ"י ס' 39.

בנוסף ויתרו עפ"י חוק החברות, בלבד מאחר נלבש, והוא תלוי בבעל החברה.

2. עסקה I - ההתלבה על מוצר פרטי לבעלי המלכה.

א. בקשה נבנה כי מבלבל במבחן אסטרטגי של הדיבידנד ושל המנכ"ל, על מנת להגדיל את מוצר מפרטי שלבים עצמם תוך קידום כלפי מינימום, בתנאי ההסכם של הבעלים בעלי בחברה. החברה מגלה בעומק כללי, אך המניה בדרגה / הנאמנות אינם מגלים מהחברה והוקרה שהגנבה אה. לכן נבנה כי מעבר לה נוגע לבעל חלק אחר, שנעשה מבחינת נעשה הפשרה בחברה לעבר את בעל המלכה אל לחילוקים בדיק החולה יקחו אותם מוצר יפה.

? חוק החברות אל חוק הנאמנות? עפ"י ס' 42 בעבר ישנו חוק ספציפי מול חוק הנאמנות, הרי שבחוק הספציפי אבר על החוק הכלל. (חוק הנאמנות) נבנה עפ"י עפ"י חוק החברות לא נוגע לחלוטין גבה שבה חלקו נעשה הפשרה בחברה משלם שמשבולים בעלים בבעלים בחברה סע' חוק החברות יקבעו ע"י המנכ"ל והדיבידנדים וכן היה בעבר בה.

לכן יש לבנות לחוק הנאמנות שמגולה חוק סל לעניינים בהם חוק החברות אינו מכסה בבעיה כזו.

ב. חוק הנאמנות - ס' 1 בגרס ציבה לגרס, הרי כה מתקיים לבבי ל דיבידנדים ולבבי ל מנכ"ל, הוכלה שהם לפעול בגרסה החברה היא הבעיה. כמו כן הם חייבים לפעול בגרסה לחברה נבנה מול החברה, לא נבנה כי ישנה מציבה מלבד משיב כולמים שפן מ תבוה בלבד.

• ס' 2 בגרס כי הנאמנות חוולה בבעיה של חוק אל חלה, נניח לבנים כי ישנו מצב הנסבה הקלות לא חבר הבעלים של הדיר והמנכ"ל, אך יש לעבור חבר כלי גם בחוק החברות.

• יש לבנים כי בעבר בה ס' 9 בלונדי מבינים שיש פגם נאמנים.

- הס הלמודים להלכות החודה ז' נושאי המשרה היא ס 10 (א) ו-(ב)
- ס 10(א) - "הנאמן חייב לשמור על ענייני הנאמנות... ולפעול לטובת עניני הנאמנות..."
שמירה על ענייני הנאמנות - הנכסים הקיימים של החברה בדרכים לפי כללי הענין הקיים
הוא כפי עצמו, שכן בחברה בדרכים ישנה חשיבות לחלוקת דיבידנדים וכל
פעילות בקניות הקבלה הרי היא פעולה יומית המנהלת החברה.
עניני הנאמנות כפי שקבעה הן להחזיק כסף ולהקים את הקופה, אז נפלה
כי הפסקה פעולה את עניני הנאמנות, אלא משלמים את המשכורת זו נשארה
הפסקה, יש ללמוד כי הכוונה לחיקוי המחלקה בא לא החברה אלא לצורך.
- בחוקן שנושאי המשרה יאינו כי הם לחברה החברה שכן יש כלים
לחמש אמצעים לדרישה שיבואו לפעולת החברה ולקיומה, אלא אנו רואים כי
בוודאי הדירקטוריון שלה, ומנגנון מוגדרים הקשרים ועד יכולה, לעומת כאלה הנכסים
נכנסים בוקא לתפקיד.
- ס 10(ב) - חייב נאמן לנהל באמונה וכשרות, זה מהמן הדברים הסדר. בחברה
הם אנו רואים לאור הנסיבות שלנו לדון כי אין הנאמנים - נושאי המשרה פעלו
באמונה וכשרות לפי מהמן הכלל. בשום אופן לקחים אלה נגד המשרה הסדר,
אשר הבחלה זאת מוגדרות על דעה בהנהגה, ובמנהיג בחברה, הוא מלבים שנוצר
בפעולה יצרו לוגיות לדון המנהל כי אם יבוא בשום אופן המנהיג, ואילו אנו רואים
כי בוקא יעקב נכנסים בכלים החברה ובדון המנהל ושמוי המנהיג בכלל.
- יש לציין כי על ס 10(א) נמצא לעומת גם ס 11 אין אם ס 10(ב)
לא נמצא ולא יכולו להתבטל מאחריות נאמנים.
- הלא אלה הקבלה כי ההחלטה הבקלה כפי שכתוב בדין פורש את החלטה
ל נושאי המשרה, הלא הוגדה שהקיר הלכות באופן מיני על המשקיע פורש
את נושאי המשרה? נבדל אם כך הדבר. בפנ - COOK בהחלטה קבע כי
לא משרה הגדרה שיש הבקלה החלטה אלא מהות ההחלטה.
- זה ס 12 נמצאת אמנם לעצם שנות. בעקרה גם אז לא עברה הנכס, שכן
כל המנהל נבנה לפני שנים ב נכס כל כלשהו היא לנגוע את הנסיבה.
לכן יש לנו את ס 14 הקבלה כיום מוגדרת כאשר בפ ג אינו הם לך ויבוא
אלו הם בפרק לגמרי, בעקרה גם ההנחה הכל המנהלים הנכסים יבוא את מלוכה
על החברה וגם המונה ולא נכלל סדר שלא יבוא, כל נערה מלבד מהם
לגמרי כי הסיפה נעשקה בהפרה חברת הנאמנות. אם עקרא אם יכול לגמרי

אני נתנו לה 12 והנאמנים (נושאי המשרה) ישבו את החברה על סף פירוק
של מעל כמה שבוע אבל עכשיו שעדיין יקר הנדר אבל הנאמנות.
כלומר הנכסים תובה כבנים, ולפי חוק השותפות אין להם הזכות, יהיו תמיד על הכל.
• לאור כ 9 (3) הם חייבים בחוב ולאחר. הזכות שיכולות להיות לאור הדיבידנדים
שאינם יוצר דיבידנדים ומעל, הינו שהם לא יקבלו, ובכל הסטטוסים הינם המרוויחים,
וכן מתבטא שאתה מעשה ניתן ללמוד על מציאתם.

3. עסקה II - מחיר לנושאי המשרה.
• כפי שהעיר על כל המנגנון כאשר לפיקוח מדיניות, או לבנות לדוגמא, זה חוק המדינה וזה חוק הנאמנות
• חוק הנאמנות אין חוק החברות?
לפי כ 270 (3) חוק החברות בהנחה של נשא משרה בדירקטוריון. מעמק בעיקר
הינו בהתאם חוק שמאפשר העסקה/ בהנחה של נושאי משרה. בעקרון זה אינו רלוונטי
כי נושאי המשרה קיבלו את האישורים הנדרשים לכך ובעלים בדיון עדיין בחברה
של חוק החברות.
כ 270 מתייחס את הנושאים כדי שהעסקה איננה מונעת מחברה החברה, נראה
כי יהיה קשה לבדוק זה חוק החברות שהוקם נשארה בלתי שייכת לחברה
החברה. כמו כן חוק החברות במהותו אינו בולט לאחרונה בהתאמה בנוגע
לחברה. לכן נפנה לחוק הנאמנות.
• חוק הנאמנות כ 1 ו- 2 פנה כמו לעל.
בנוסף כ 10 (א) ו(ב), כמו כן 12 (א) - יחד גם לעל.
כ 13 (ב) - הוראות בחברה הנפרדת אישית, מנגנון הנאמנות. כמו נמצא הטלת
את אבן הנאמנות. כפי שנדון לעל נראה לבטל כי הסטטוס בחברה
יוצר הדיבידנדים ושל המנגנון הזה לחברה את כלל חשבי הנוסקים על מנת
שיוכלו לאזן חשבי העסקה שלהם. בדרך כלל סומן את אין הדיבידנדים
כולו כדי שנאמר אם להם לאזן פרישה מרבית.
נראה כי הבעלים כן כלל נושאי המשרה הינו אינו מקיים ~~[illegible]~~ ויש בה
משמעות עסקה עם עצמם, את כל הדרגה שנכון לאמוד את הבעלים ולא
כל הדרגה שנכון לקבל מאזן מרבית בדרך הבילה.
עסקה כזו לפי כ 13 (ה) קבלה, לפי כ 30 לחוק החוזים.

• בתביעה ולא ברגל הטענה כי מדובר בסיבה זרה ולכן סע' 13(א) הרי שעונים ס' 10 ולכן לפחות עד לסגל את ההחלטה, בתנאי צריך לשון כי ישנה יכולה של גם ע"ז אין בין לא יהיה הבנה לתביעה הדיונקלוגים או לתקן.

• חלופה נוספת להתבונן בכפל לתביעה בתיקה ובכדי לא ניתן לסגל את ההחלטה, בסעיף הדיאלקטי הוא ס' 15 הוא הוא לבדוק מול אחר מהן את הרוח שמבין אלו בכיוון. על הסמכות לתקנה לקלס התביעה.

ס' 9(3) ישנה קביעה כי הם אחראים ביחד ולחלק, אבל מישהו לא יכול על כן מהבנקאים. יש לבנות כי הם יכולים לטפל גם מלא התביעה, ולאחר מכן לא הם נהנים כך לאור הנסיונות על מלא של התביעה.

• יש לציין כי ניתן להתנות על ס' 9(ב), כמו כן על ס' 13 1-10(א)(1) אך בדומה לא ניתן להתנות על ס' 10(ג) ובתביעה ~~לא~~ יהיו המולבן בלתי, הרי זה שמבין ~~לא~~ לקבוע גם הפרה בחוזה.

• ס' 12(ב) ניתן אפשרות לטפול לאחר מאמץ אם מול בחל, נבנה כי גם לא המלא חשב הלסקאות. יכול להיות שעקל טוען כי כלפי תוך מהבנקאים בוניים הקבה ה-I.

4. אחריות של מוסדות אחרים בתביעה: ולדבר בלוי, אסיפה טלוי.

א. באסיפה הכללית - האסיפה הכללית מורכבת מכול המנויים ובכללם בעל מניות מהלכות.

מה תובעה של האסיפה הכללית - בעל המניה כלפי התביעה?

בעיקר יש לציין כי בעל מניה הוא אינו נאמן. אך חוב עליו חובה.

חובות מול בעלי מניות אחרים. חובה התחשבות. בעקרי מפני עושק המיעוט.

חובות מול התביעה המיוחדת ויש לו כוח הלבוד בכול - החלטה לגבי התביעה.

• ס' 192 לחוק החברות קובע את חובותיו ובין השאר קובע את חובתו כלפי תנאי בהזנה של נושאי משרה, שהרי הס' מפנה לס' 255 לחוק החברות שלהם שניתן לגבי סמלה מסוים בה.

• ס' 193 קובע כי בעל מניה רגיל בתביעה חייב לפעול בהגינות טובה.

בסך הכל קובע רף גבוה של חובה אמון של בעל מניה לתביעה, אבל עד המלה כלפי נשנה חובה לחיוניה מקלטה המיוחד.

• אבל נבנה כי יש סה מרכב של קיפוח המיוחד, אזה שבעל מניה מיוחד הוא בו המשיב את הבבחה/ בניה.

• בתביעה לא ניתן לסבור כי הסיבה הכללית לא בגדה אלא אם יש בכם כי

בעומק שאני רואה למטרה התדירה ובכן בגדר בנשים. אבל בשביל זה יש
לדעת כי היה רק מנשה אחד, ובכל שבאחד מרובלה כך נשל לשון את
זה, כמו כן מחייב לדעת כי ישנו קשר בין פעולות ל רק ראה
לנכון שקרה. בשביל נפה הסדר יהיה זה ס' ל אין התבלה - הפחות חלבה.
ב. וודאי הבקרה תסקירה ל וודאי הבקרה היו לעצם מלבים שהם ישנה בגדה
בתבנה אז בזמנה, בגלל מה ה' הוחלטה שהה. כן הגדו הזולה בריבה לדבר
אל מעצני התדרה ולהלם מבדיל המצומצם ונבנה מוסדר לה לעמוד בהם מתבלה בעולם
בתדרה בדרגה יש לבטאה דם לשקרים ל רק המנלה.
בשביל רוב רק המנה בקרו אל הרחבה ומה אל המסקנה איך וודאי הבקרה
לבן בריבה למנה אל.
אך רק וודאי הבקרה לבדוק הלם התדרה יבלה לעמוד דמוקים אלו. אמנם התדרה
מבינה אך המנה בריבה, ובעיני רק בעלה בגלה.
בשבה ואם בדה ל מבדיל רק בוודאה לטמא להבדיל רק כך שאנו המסקנה ל
המנהלים הם מפורסם בזו ואם לתבה בעמק לבטל רק הקיים.
כמו כן לא נשה כי וודאי הבקרה אבל כלפ הבלה אשר בזו בגלה לעצבן
בתדרה ולא מבדיל רק קשר בעצבים.